

[Karlskov Jensen.]

affaldet. Det er et spørgsmål, som jeg har forstået at svenskerne har været meget optaget af i lang tid. Det blev berørt for os allerede for 3 år siden, er det vel, da vi var i Barsebäck. Dengang blev det nævnt som en teoretisk mulighed. Nu forstår jeg, det er ved at komme mere ned i realiteternes verden.

Jeg behøver vel ikke at føje til, at vi fra vestres side er positivt indstillet over for alle de muligheder, der måtte være både med hensyn til naturgas og med hensyn til andre alternative energikilder, men det er vores opfattelse, at der også er mange problemer knyttet til naturgassen, og der vil også være betydelige økonomiske problemer knyttet til udvidelse af de andre alternative muligheder, hvorfor det i alle tilfælde ikke bliver noget, der i omfang kan komme op på siden af kernekraft med hensyn til at aflaste olieforbruget.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Fremskridtspartiet mener, at der efter alt, hvad vi har af informationer, og det er mange, er meget stærke argumenter for indførelse af kernekraft. Men vi må tage til efterretning, at et flertal af partier og regeringen har ønsket at ændre den energipolitiske køreplan. Vi har ikke endnu haft lejlighed til under samråd med ministeren at aføse ministeren en mere udførlig og mere detaljeret begrundelse end den, vi har hørt i dag, og den, vi har kunnet læse os til i pressen. Men det er helt oplagt, at den kommende tid vil i det energipolitiske udvalg blive brugt til nøje at analysere de argumenter, der ligger bag udsættelsen.

Det er klart, at vi i det energipolitiske udvalg, nu, hvor køreplanen er ændret, nøje må overveje de miljømæssige og sikkerhedsmæssige spørgsmål, især omkring affaldsproblemerne. Det er også klart, at vi nøje må overveje de økonomiske konsekvenser af det meget store, umådelig store investeringsprogram, der vil være tale om ved indførelse af kernekraft i større omfang her i landet.

Man kan beklage, at ikke alle partier i tinget er repræsenteret i det energipolitiske udvalg. Det er en beklagelse, som vi kan dele. Jeg skal føje til, at fremskridtspartiet vil være indstillet på, hvis der kunne samles

flertal for det i folketinget, at ændre udvalgets størrelse, sådan at der virkelig kunne blive mulighed for, at også mindre partier var sikre på at have adgang til udvalgets arbejde og udvalgets papirer.

Jeg tror, at den udsættelse, der nu er sket i proceduren omkring atomanlægsloven, bør bruges til to ting, dels til den overvejelse af de miljømæssige, sikkerhedsmæssige og økonomiske konsekvenser, som vi har været inde på, men dels også til at forberede og afholde den vejledende folkeafstemning, som fremskridtspartiet har agiteret for i snart mange, mange måneder. Vi er enige om, naturligvis, at det er folketinget, der skal træffe afgørelsen og tage ansvaret for, hvad der skal ske; selv om ordet ansvar måske er et temmelig fortærsket og ofte meningsløst ord i forbindelse med det arbejde, der udføres her i tinget, så er det dog her, beslutningen skal træffes.

Men vi ved også, at befolkningens synspunkter ikke følger partilinjerne, og vi ved yderligere, at befolkningen meget stærkt er indstillet på at blive draget med ind i denne beslutning. Jeg mener, det er autoritært, det er gammeldags, at afvise de meget stærkt udbredte ønsker om folkeafstemning. Der går ingen skår af folketingets i forvejen tvivlsomme anseelse ved at gennemføre en vejledende folkeafstemning, ved åbent og ærligt at gå ud til befolkningen og spørge om dens mening, inden vi træffer en principiel afgørelse her i folketinget.

Jeg vil derfor stærkt opfordre til, at regeringen og andre partier på ny overvejer dette spørgsmål. Ganske vist har vi i den samling, som nu lakker mod enden, haft behandling af fremskridtspartiets lovforslag om afholdelse af en vejledende folkeafstemning, og det forslag blev forkastet her i folketinget med så at sige alle andre stemmer end fremskridtspartiets imod forslaget — kun fremskridtspartiet og venstresocialisterne støttede forslaget — men jeg opfordrer til, at man uden hensyn til partitaktik overvejer, om ikke andre partier kunne samle sig omkring den tanke at gennemføre en vejledende folkeafstemning. Det ville være et rimeligt og naturligt punktum på den energipolitiske drøftelse og på det oplysningsarbejde, der har fundet sted og fortsat vil finde sted.

Hvis ikke andre partier besinder sig og